

Grupa VI

Temat tygodnia: Wiemy, gdzie mieszkamy

Temat dnia: Znam swój adres.

Kochane Dzieci i Rodzice. W poprzednim tygodniu było nam tak miło spotkać się z Wami na zebraniu, a teraz niemiła niespodzianka. Mamy nadzieję, że kwarantanna potrwa krótko, nikt nie zachoruje i spotkamy się znowu w przedszkolu. Tego i Wam i sobie życzymy.

W czasie kwarantanny pracujemy zdalnie i będziemy przysyłać propozycję zajęć dla dzieci. W wolnej chwili możecie z nich skorzystać. Z dziećmi 6 - letnimi Karty Pracy uzupełnimy w przedszkolu gdy wrócimy do pracy.

Materiał dla 3 latków: Natalia R., Stanisław G., Amelka P., Igor S., Franciszek W.

1. „Najpiękniejszy dom” – słuchanie opowiadania J. Śniarowskiej i rozmowa na jego temat

Najpiękniejszy dom

Tego ranka wiewiórka Milusia obudziła się w doskonałym humorze. Promienie słońca wpadały do dziupli i łaskotały małą po ogonku, zachęcając do zabawy.

– Ach, jak ja uwielbiam swój domek! – zawołała wiewiórka. – Co rano zagląda tu słońeczko. Jest przytulnie, ciepło, a na dodatek tak smakowicie pachnie orzechami. Moja dziupla to najpiękniejsza chatka w lesie!

– Fiu! Fiu! Nie mogę się z tym zgodzić – zagwizdał ktoś cichutko.

Milusia wyskoczyła spod kołdry i wychyliła się z dziupli. Spojrzała w górę. Na pobliskiej gałęzi siedział w gnieździe kos.

– To mój domek jest najpiękniejszy! – oznajmił przemądrzale ptaszek, pokazując gniazdo utkane z liści i drobnych gałązek.

– Ależ, drodzy sąsiedzi! – zapiszczały mrówki wspinające się po pniu. – Żaden dom nie jest taki piękny jak nasze mrowisko! – oświadczyły, wskazując z dumą w dół na korzenie drzewa, wśród których ukryty był ich wspaniały pałac z piasku. Sąsiedzka sprzeczką przerodziła się w prawdziwą kłótnię. Nikt nie chciał ustąpić. Zwaśnione zwierzątka postanowiły więc, aby spór rozstrzygnęła mądra leśna wróżka. Poproszona o pomoc szybko stawiała się na wezwanie.

– Fiu! Fiu! – popędzał ją kos. – No, powiedz wreszcie, czy moje gniazdo nie jest najpiękniejszym domem w lesie?

– Lepiej spójrz, wróżko, na moją dziuplę! – Milusia podskakiwała niecierpliwie na gałęzi.

– Nasz dom, nasz dom jest najpiękniejszy! – piszczały przejęte mrówki.

– Moi mili, nie macie się o co kłócić – powiedziała pogodnie wróżka. – Przecież wszyscy mieszkacie w jednym wspólnym domu. Jest nim wasze drzewo. Zwierzątka ucichły i spojrzały na wróżkę ze zdumieniem. A drzewo zakołysało się delikatnie. Popieściło listkami gniazdo kosa, rzuciło przyjemny cień na mrowisko i ukołysało delikatnie dziuplę wiewiórki Milusi.

Pytania pomocnicze do rozmowy:

Jaki domek miała wiewiórka Milusia?

Jaki domek miał kos?

A w jakim domku mieszkały mrówki?

O co pokłóciły się zwierzątka?

Kogo poprosiły o pomoc w tej kłótni?

Jak pogodziła wszystkie zwierzątka leśna wróżka?

2. „Budujemy dom” – zabawy konstrukcyjne z wykorzystaniem klocków drewnianych, budowanie pod dyktando, np.: *zbuduj dom z 5 klocków; zbuduj dom z czerwonych i zielonych klocków*

Materiał dla 4 latków: Józio B., Jaś B., Amelia Ch., Oliwia R., Filipek Sz., Julian T., Jagoda W., Kalina W., Róża W.

1. Idę do przedszkola – rozmowa kierowana.

Rodzicu porozmawiaj z dzieckiem na temat jego doświadczeń i przeżyć związanych z drogą do przedszkola. Poproś dziecko aby opowiedziało w jaki sposób dociera do przedszkola, co widzi po drodze, jak długo trwa podróż. Zwróć uwagę proszę na zagrożenia wynikające z nieuwagi, oddalania się od rodziców, przechodzenia przez jezdnię w nieoznakowanym miejscu. Wyjaśnij słowo „bezpieczeństwo”.

2. **Gorąco – mróz** – zabawa orientacyjna z elementem zaskoczenia.

Rodzic zawiązuje dziecku opaskę na oczy. Sam chowa w pokoju wybraną zabawkę lub przedmiot. Dziecko zdejmuje opaskę i próbuje odnaleźć tą zabawkę. Rodzic i pozostałe dzieci podpowiadają, gdzie znajduje się ukryta rzecz, mówiąc: *Gorąco* – gdy dziecko idzie w dobrym kierunku i *Mróz*, gdy dziecko oddala się od szukanej rzeczy. Następnie Rodzic wybiera inne dziecko lub sam będzie szukać przedmiotu, schowanego przez dziecko.

3. **Jak paw przez jezdnię przechodził** – słuchanie wiersza Juliusza Wasilewskiego i rozmowa kierowana na temat jego treści.

Rodzicu proszę przeczytaj wierszyk:

Jak paw przez jezdnię przechodził

Po chodniku szedł raz paw

i tak myślał sobie:

*– Jaki jestem piękny, ach,
jak dostojnie chodzę.*

*Podziwiają mnie na pewno
wszyscy dookoła,*

*bo urodą nikt tu ze mną
zrównać się nie zdoła.*

*Doszedł paw do skrzyżowania
i choć światło miał czerwone,
on na jezdnię wejść chciał zaraz,
żeby przejść na drugą stronę.*

Lecz ktoś krzyknął:

– Stój, co robisz!

*Poczekaj chwileczkę,
wszak przez jezdnię się przechodzi
tylko na zielonym świetle!*

A paw odparł dumnym głosem:

– Mnie to nie dotyczy.

*Ja na każdym świetle mogę
chodzić po ulicy,
bo mam ogon taki piękny,
taki kolorowy, że aż na mój widok stają
wszystkie samochody.*

Zresztą zaraz sam zobaczysz

*– krzyknął paw na koniec
i na jezdnię wszedł, choć światło
było wciąż czerwone.*

Wtem usłyszał pisk hamulców.

*Ratunku! – zawołał,
skoczył w górę, uszedł z życiem,
lecz już bez ogona.*

*Długo potem opłakiwał
swoje pawie pióra.*

Stał przed lustrem i powtarzał:

Wyglądam jak kura.

*Ale już od tamtej pory,
gdy idzie przez miasto,*

to cierpliwie zawsze czeka na zielone światło.

Po przeczytaniu tekstu dziecko odpowiada na pytania:

Na jakim świetle paw chciał przejść przez ulicę?

Co powiedział mu przechodzień, który chciał pawia zatrzymać?

Co stało się z ptakiem?

Materiał dla 5 i 6 latków: Helenka K., Kuba L., Kuba K., Andrzej S., Sasza C., Ignacy Ch., Kacper K., Ola L., Eryk P., Tymoteusz Ś., Dawid Ch., Iga Cz.

1. Autoprezentacja.

Rodzicu porozmawiaj z dzieckiem na temat adresu zamieszkania oraz otoczenia domu w którym mieszkanie. Po krótkiej rozmowie poproś aby dziecko przedstawiło się w następujący sposób:

Nazywam się..., mam na imię..., mieszkam w ..., przy ulicy..., w domu

nr... Mój dom/moje mieszkanie wygląda...

2. Rozmowa z dziećmi o tym, dlaczego każdy człowiek powinien znać swój adres.

3. „Ada opowiada” – rodzicu przeczytaj opowiadanie.

Osiedle Ady nazywa się „Zielone Zacisze”. Są na nim dwie główne ulice: Parkowa i Klonowa. Ada i Emil mieszkają przy ulicy Parkowej. Dom Ady i Emila jest biały, ma czerwony dach, a obok domu rośnie duży, stary klon. Naprzeciwko ich domu, po drugiej stronie ulicy Parkowej, jest duży park. Czasami po południu Ada karmi tam kaczki, a mama odpoczywa. W drodze do przedszkola Ada mijają park i niebieski dom Ali. Zaraz za domem Ali jest przedszkole. Często, kiedy Ada z mamą wracają z przedszkola do domu, przechodzą na drugą stronę ulicy Parkowej i robią zakupy w sklepie. Między sklepem a domem Ady jest szpital, w którym pracuje mama Ady i Emila.

Uwaga!

Do tego opowiadania możecie przygotować makietę i sylwety poszczególnych budynków i postaci.

Gdy makietę jest gotowa, rodzic może przeczytać jeszcze raz opowiadanie a dziecko układa poszczególne elementy zgodnie z treścią.

Na koniec przyklejcie sylwety do makiety.

4. Marsz przy piosence:

Maszerują dzieci drogą, raz, dwa, trzy!

Lewą nogą, prawą nogą, raz, dwa, trzy!

A nad drogą słońko świeci

I uśmiecha się do dzieci,

Raz, dwa, raz, dwa, trzy!

Maszerują dzieci drogą...

Naprzód zuchy, naprzód śmiało,

Będzie przygód tu nie mało,

Raz, dwa, raz, dwa, trzy!

(melodia popularna, autor nieznany)